د لمانځه شرطونه

رکنونه او واجبات

ليکنه:

شيخ الاسلام؛ مجدد امام شيخ

محمد بن عبد الوهاب

-رحمه الله-

شركاء التنفيذ:

ISLAM HOUSE com

دار الإسلام

جمعية الربوة

رواد الترجمة

المحتوى الإسلامي

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

بسم الله الرحمن الرحيم؛ د الله په نوم سره (پیل کوم) چې ډېر زیات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

د څېړونکي سريزه

إن الحمد لله، نحمده، ونستعينه، ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا، وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضلَّ له، ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلاَّ الله وحده لا شريك له، وأشهد أنّ محمداً عبدُه ورسوله، صلّى الله عليه، وعلى آله، وأصحابه، وسلّم تسليماً كثيراً، أما بعد:

پرته له شکه د امام محمد بن عبد الوهاب **"شروط الصلاة وأركانها وواجباتها "** نومې کتاب له ګټورو کتابونو څخه دی په ځانګړي ډول د ابتدايي زده کوونکو او عامو خلکو لپاره، بلکې الله پرې خاصو او عامو ته ګټه رسولې

ده، لکه څنګه چې الله پاک د ځمکې په ټولو برخو کې د هغه پر ټولو کتابونو ګټه رسولې ده، او دا پر هغه او خلکو د الله پېرزوینه ده.

او زموږ شیخ ښاغلي امام عبدالعزیز بن عبدالله بن باز - رحمه الله - دغه مبارک کتاب د خپل کور تر څنګ جومات کې شرحه کړی دی، شاوخوا ۱۴۱۰ هـ کې یې د خپل جومات له امام شیخ محمد الیاس عبدالقادر څخه ویلی دی، ښاغلي شیخ د ماخوستن د لمانځه د اذان او اقامت ترمنځ په پنځو ورځو کې په پنځو ناستو کې لمونځ کوونکو ته په ځانګړې څېړنیزه، لنډه، ګټوره او مفیده توګه شرحه کړ، او د دغو پنځو درسونو ټولټال موده په یوه فیته کې نوي دقیقې وه، او زما سره شاوخوا پنځه ویشت کاله د ۱۴۳۵ هـ کال د محرم تر میاشتې پورې و، بیا الله د هغې فیتې لیکلې بڼه آسانه کړه.

او زما کار په لاندې ډول و.

١ - د شيخ - رحمه الله - ثبت شوی غوريز مې د ليکل شوي متن او شرحې سره ټکی په ټکی د الله په لورېينه پرتله کولو.

٢ - د نومورې کتاب متن مې له څلورو نسخو سره پرتله کولو: د لوستونکې پر هغه نسخه چې له شيخ څخه يې لوستله لکه څنګه چې هغه لوستله او شيخ اورېدله او هغه مې اصل وګرځوله، او په لاس ليکل شوو دوو نسخو: لومړۍ نسخه: بشپړه په ښکلې او څرکند خط د ابراهيم بن محمد الضويان په لاس په ٦/٥/١٣٠٧ هـ نېټه ليکل شوې وه، او دغه نسخه د ميکرو فيلم په ٥٢٥٨ شمېره د فيصل پاچا د څېړنو او اسلامې درسونو په مرکز کې خوندې ده، او د مخطوطې اصل د قصيم ښار د عنيزة جامع مسجد په کتابتون کې دی. او دغه نسخه د هغو مخطوطو د ټولګې په ضمن کې ده: چې هغه ثلاثة الأصول، والقواعد الأربع،

او کتاب کشف الشبهات دي او هغه ټول د ليکوال رحمه الله دي. او دويمه په لاس ليکل شوې نسخه د فيصل پاچا په مرکز کې په ٥٢٦٥ شمېره ميکروفيلم سره خوندي ده، د دغې مخطوطې اصل ځای د قصيم ښار د پوهنتون کتابخونه دی، او دا د هغو مخطوطو په ټولګه کې ده چې هغه: ثلاثة الأصول، أربع قواعد، کتاب التوحيد او آداب المشي للصلاة دي او هغه ټولې د ليکوال رحمه الله دي. او له هغو سره همدارنګه د شيخ الاسلام ابن تيميه - رحمه الله - د العقيدة الواسطية مخطوطه هم ده. او دغه درېيمه نسخه په ١٣٣٨هـ کال کې ليکل شوې او ليکونکي يې خپل نوم نه دی پرې ليکلی، او هغه هم په ښکلي او څرګند خط ليکل شوې، خو لږ غوندې سوروی دی پکې د ليکوال له دغه وينا څخه «والدليل قوله تعالى: «ومن يبتغ غير الإسلام ديناً فلن ...بيا تر قوله: عليه وسلم في الوقتين... پورې. او دغه نسخه مې له نورو نسخو سره

وکتله، او څلورمه نسخه: د امام محمد بن سعود د اسلامي پوهنتون چاپ ده چې تصحيح او په لاس ليکل شوې نسخې ۲۶۹/ ۸۶ سره پرتله يې: شيخ عبدالعزيز بن زيد الرومي او شيخ صالح بن محمد الحسن کړې ده.

۳-او د نسخو ترمنځ توپير مې په حاشيو کې څرګند کړی دی.

۴-د آيتونو نسبت مې د هغو سورتونو ته کړی دی.

۵-د ټولو آحاديثو او آثارو تخريج مې کړی دی.

۶-د آيتونو، آحاديثو او آثارو لپاره مې سرليکونه ورکړي دي.

۷-د شرحې نوم مې (الشرح الممتاز لسماحة الشيخ الامام ابن باز) يعنې: (د شيخ امام ابن باز ځانګړې شرحه) سره کېښود، او کله مې چې ځانګړې وړاندې ياده شرحه پای ته ورسوله او چاپ شوه، ومې غوښتل چې د (شروط الصلاة، و أركانها، وواجبتها) نومي کتاب په بېل کتابي بڼه

کې ولیکم، په ټول هغه کوښښ سره چې په ځانګړې شرحه کې یې ترسره کړی دی، هیله ده چې الله جل جلاله به ګټه پرې ورسوي. او دا چې له شرحې څخه یې بېلوالی د یاد لپاره آسانه شي، په ځانګړي ډول د ابتدایي زده کوونکو او نورو لپاره، او څوک چې یادې ځانګړې شرحې ته د رجوع لېوالتیا لري؛ نو رجوع به ورته کوي.

او الله تعالی څخه غوښتنه کوو چې دغه کار یوازې د خپلې رضا لپاره وګرځوي، لیکوال محمد بن عبدالوهاب رحمه الله او زموږ شیخ شارح ابن باز رحمه الله ته پرې ګټه ورسوي او دا چې د هغوی دواړو لپاره یې ګټوره پوهه وګرځوي، ماته مې په ژوند کې او له مرګ وروسته ګټه پرې ورسوي او هغه چاته چې لولي یې، پرته له شکه الله پاک غوره هغه څوک دی چې غوښتنه ترې کیږي، او تر ټولو زیات د هیلې پوره کوونکی دی، او هغه موږ لره بسنه کوي او کار جوړوونکی دی، او هیڅ چاره او ځواک نشته

مګر پر لوړ او لوی الله، او د الله درود، سلام او برکت دې زموږ پر نبي محمد صلی الله علیه وسلم، د هغه پر آل او د هغه پر ټولو صحابه و وي.

لیکنه: ابوعبدالرحمن

سعید بن علي بن وهف القحطاني

په ۲۵/۵/۱۴۳۵هـ د چهارشنبې په ورځ د ماسپښین له لمانځه وروسته ولیکل شو.

له لومړۍ نسخې څخه شپږم مخ په ۵۲۵۸ شمېره د فیصل پاچا په مرکز کې ده، او هغه د قصیم ښار د عنیزة جامع مسجد په کتابتون کې خوندي ده.

له دویمې نسخې څخه پنځم مخ په ۵۲۶۵ شمېره د فیصل پاچا په مرکز کې ده.

او هغه د قصيم ښار د عنيزة جامع مسجد په کتابتون کې خوندي ده.

ليکوال شيخ الاسلام مجدد امام؛ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله وايي:

بسم الله الرحمن الرحيم؛ د الله په نوم سره (پيل کوم) چې ډېر زيات مهربان، بې حده رحم کوونکی دی.

د لمانځه شرطونه نهه دي:

اسلام، عقل، تميز، د بې اودسۍ نشتون، د پليتۍ لرې کول، د عورت پټول، د وخت داخليدل، قبلې ته مخ کول او نيت.

لومړی شرط: اسلام چې ضد يې کفر دی، د کافر عمل د منلو نه دی که هر عمل وکړي دليل د الله تعالی وينا ده. د مشرکانو لپاره په کار نه ده چې جوماتونه آباد کړي په داسې حال کې چې هغوی پر ځانونو د کفر شاهدي ورکوونکي وي، همدوی دي چې کړنې به يې له منځه

تللې وي او تل به په دوزخ کې وي. او د الله تعالی وینا:

او هر څه عمل چې هغوی کړی وي موږ به ورورړاندې شو او دوړه دوړه به يې والوځوو.

دويم شرط: عقل دی، ضد يې لېونتوب دی، له لېوني څخه تر هغه قلم پورته کړل شوی چې پسد شوی نه وي، پردې خبره دليل دا حديث دی: له دريو کسانو قلم پورته کړل شوی دی: له ويده څخه ترڅو بيداره شوی نه وي، له لېوني څخه ترڅو پسد شوی نه وي، له کوچني څخه ترڅو بالغ شوی نه وي.

درېيم: تميز دی چې ضد يې ماشومتوب دی، د ماشومتوب اندازه اووه کلونه ده، چې بيا پر لمانځه د نبي صلی الله عليه وسلم د وينا له مخې امر ورته کيږي. اولادونو ته مو د لمانځه امر کوئ کله چې اووه کلن شي، هغوی پر لمانځه وهئ کله چې لس کلن شي او د هغوی ترمنځ په بسترو کې بېلوالی راولئ.

خلورم شرط: د بې اوداسۍ لرې کول، چې هغه مشهوره اودس او لامل يې بې اودسي ده.

او شرطونه يې لس دي: اسلام، عقل، تمييز، نيت، د نيت د حکم سره بايد دا وي چې د هغه د پرې کولو نيت ونه لري تر څو يې طهارت بشپړ کړی نه وي او د موجب انقطاع(چې هغه د حاجت رفع کول دي، يعنې تر هغه به نه پورته کيږي تر څو يې وړوکی او غټ حاجت په پوره توګه رفع شوی نه وي)، او له (اودس څخه) مخکې استنجاء يا استجمار، د اوبو پاکوالی، د هغو مباح والی، او د هغه څه لېرې والی چې پوستکي ته د اوبو رسېدلو مخنيوی کوي، د وخت داخلېدل پر هغه چا چې بې اوداسي يې دائمي وي د فرض لمانځه لپاره.

د اوداسه فرضونه بيا شپږ دي: د مخ مينځل، چې خولې او پوزې ته اوبه اچول هم پکې راځي، د مخ اندازه يې په اوږدو د سر د وېښتانو د شنه کېدو له ځايه بيا تر زنې

پورې، په پلنوالي بیا د غوږونو تر نرمیو پورې، تر خنګلو پورې د لاسونو مینځل، د ټول سر مسح کول چې غوږونه هم پکې راځي، تر ښنګرو پورې د پښو مینځل، ترتیب او پرله پسې والی، پر دغو دلیل د الله تعالی وینا ده. اې هغو کسانو چې ایمان مو راوړی، کله چې د لمانځه اراده وکړئ، نو مخونه او لاسونه مو ترخنګلو ومینځئ، پر سرونو مو مسح وکړئ او تر ښنګرو مو پښې ومینځئ.

پر ترتیب دلیل هغه حدیث دی: پر هغه څه پیل وکړئ چې الله پیل پرې کړی دی.

د پرله پسې والي دلیل د صاحب اللمعة حدیث دی چې له نبي صلی الله علیه وسلم څخه روایت دی: چې کله هغه یو سړی په داسې حال کې ولیده چې په پښه کې یې د یو درهم په اندازه ځای ته اوبه نه وې رسېدلې، نو د اوداسه را ګرځولو امر یې ورته وکړ.

او د اوداسه واجبات بسم الله ویل سره له ذکره دي.

او د اداسه ماتوونکي آته دي: له دواړو لارو وتونکي شیان، او له بدنه د سختې پلیتۍ وتل، د عقل زوال، په شهوت پر ښځه لاس وهل، په لاس د فرج لمس کول هغه که د مخې برخه وي او که د شا، د اوښ د غوښو خوړل، مړي ته غسل ورکول، له اسلام اوښتل، الله مو دې له دغه وساتي.

پنځم شرط: له دریو شیانو د نجاست لیرې کول: له بدنه، جامو او ځای څخه، دلیل یې هغه د الله تعالی وینا ده: او جامې دې پاکې کړه.

شپږم شرط: د عورت پټول: ټول علماء په یوه خوله دي چې که څوک سره له دې چې د عورت پټولو توان لري او لوڅ لمونځ کوي لمونځ یې فاسد دی، د سړي عورت له نامه څخه تر زنګونه پورې دی، د مینځې هم همدارنګه دی، آزاده ښځه له مخ پرته نوره ټوله عورت ده، دلیل یې د الله تعالی وینا ده. ای د ادم اولاده! تاسو خپل زینت

(لباس) راواخلئ د هر لمانځه په وخت کې. معنا دا چې د هر لمانځه پر مهال.

اووم شرط: د وخت داخلېدل، دليل يې له سنتو څخه دى، د جبريل عليه السلام حديث دى، چې هغه په لومړي او وروستي وخت کې د نبي صلى الله عليه وسلم د لمانځه امامت وکړ، بيا يې وويل: اې محمده! لمونځ د دغو دواړو وختونو ترمنځ دى.

او د الله تعالى وينا: پرته له شکه لمونځ پر مومنانو په ټاکلي وخت کې فرض کړل شوى دى. معنا دا چې: په خپلو وختونو کې فرض کړل شوى دى او د وختونو دليل يې د الله تعالى وينا ده: لمونځ کوه د لمر له زواله د شپې تر تربږمی پورې او د سهار قرائت هم کوه، بېشکه د سهار د قرائت شاهدي ويل کيږي.

اتم شرط: قبلې ته مخ کول، د هغه دليل د الله تعالى وينا ده: پرته له شکه آسمان لور ته دې بيا بيا مخ اړول وينو،

نو هغې قبلې ته به دې وګرځوو چې خوښوې يې، نو مخ دې د مسجد حرام لوري ته وګرځوه، او هر چېرې چې وئ مخونه مو د هغه لوري ته وګرځوئ.

نهم شرط: نيت دی، ځای يې زړه دی، په خوله ويل يې بدعت دي، دليل يې حديث دی: پرته له شکه د اعمالو تړاو تر نيتونو پورې دی او د هر چا لپاره به هغه څه وي چې نيت يې کړی وي.

او د لمانځه رکنونه څوارلس دي:

د توان په صورت کې ولاړه، د پیل تکبیر، د فاتحې لوستل، رکوع، له رکوع پورته کېدل، پر اوو غړو سجده کول، له سجدې وروسته اعتدال، د دواړو سجدو ترمنځ ناسته، د ټولو رکنونو ترمنځ آرامتیا، ترتیب، وروستی تشهد، د هغې لپاره ناسته، پر نبي صلی الله علیه وسلم درود او دوه سلامونه ګرځول.

لومړی رکن: د توان په صورت کې ولاړه، دلیل یې د الله تعالی وینا ده. د لمونځونو ساتنه وکړئ او منځنی لمونځ او د الله لپاره عاجزي کوونکي ودرېږئ.

دویم: د تحریم تکبیر دی، د هغه دلیل دی: په لمانځه کې حراموونکی تکبیر دی او حلالوونکی سلام ګرځول دي. او له هغه وروسته بیا سبحانک اللهم ویل دي چې هغه سنت دي چې هغه عبارت ده له. "«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، .وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ"

او د سبحانک اللهم معنا ده: داسې پاکي دې بیانوم چې ستا له لویۍ سره ښایي. ستا ستاینه ده. نوم دې مبارک دی معنا دا چې ستا په یادولو برکت را نازلیږي. ستا لویي لوړه ده. او له تا پرته په ځمکه او آسمان کې په حقه بل د عبادت وړ نشته اې الله.

پر الله له رټل شوي شیطان څخه پناه غواړم. په دویمه لاس لیکل شوې نسخه کې دي: پر الله له رټل شوي، شړل شوي او د الله له رحمت څخه لیرې کړل شوي شیطان څخه پناه غواړم.

د فاتحې سورت لوستل په هر رکعت کې رکن دی، لکه څنګه چې په حدیث کې دي: د هغه چا لمونځ صحیح نه دی چې د فاتحه سورت ونه لولي او هغه ام القرآن ده.

پیل کوم د الله په نوم سره چې ډیر زیات مهارت، بې حده رحم کوونکی دی.

الحمد لله، حمد ستاينه، الف لام د استغراق لپاره دي، معنا يې ده ټولې ستاينې، او هغه ښايسته چې په هغو کې کوم کار نه وي کړل شوی، د ښايست غوندې او ديته ورته وي؛ نوڅنا پرې ويلو ته مدح ويل کيږي نه حمد.

(رب العالمين) رب هغه (٦١) معبود ته ويل کيږي چې پيداکوونکی، روزي ورکوونکی (٦٢)، څښتن، تصرف کوونکی او د ټول مخلوق په نعمتونو سره روزونکی وي.

العالمين) له الله پرته نور ټول عالم دی، او هغه د ټولو پالونکی دی.

(الرحمن) د ټولو مخلوقاتو لپاره عامه لورينه ده.

(الرحيم) تر مؤمنانو پورې ځانګړې لورينه، دليل يې د الله تعالی وينا ده: هغه پر مؤمنانو لورووونکی دی.

(مالک يوم الدين) د جزا او حساب د ورځې، په کومه ورځ چې هرڅاته د خپل عمل بدله ورکول کيږي، که ښه

و؛ نو ښه بدله، او که بد و؛ نو بده بدله، دليل يې د الله تعالی وينا ده. او تاته څه معلوم دي چې د بدلې ورځ څه ده؟ بيا څه درته معلوم دي چې د بدلې ورځ څه ده؟ په هغه ورځ چې هيڅوک د بل چا لپاره د هيڅ واک نه لري، او په هغه ورځ امر يوازې د الله په واک کې وي. له نبي صلی الله عليه وسلم څخه حديث دی: هوښيار هغه دی چې ځان يې وپېژندلو، د مرگ وروسته لپاره يې عمل وکړ، عاجزه هغه دی چې د خپل نفس د غوښتنو پيروي يې وکړه او تر الله پورې يې زياتې هيلې (پرته له عمله) تړلې وي.

(اياک نعبد) معنا دا چې له تا پرته بل څوک نه لمانځو، دا د بنده او خپل پالونکي ترمنځ يوتړون دی چې يوازې هغه به لمانځي.

(و ایاک نستعین) دا هم د بنده او خپل پالونکي ترمنځ یو تړون دی چې له الله پرته به له بل هیچا مرسته نه غواړي.

(اهدنا الصراط المستقیم) معنا دا چې موږ ته وښیه، لارښوونه راته وکړه، قائم مو کړه، پر داسې لار ده چې د اسلام ده، چا ویلي: د رسول لار، چا ویلي: د قرآن لار، او ټولې خبرې سمې دي، نېغه لار هغه ده چې کوږوالی پکې نه وي.

(د هغو کسانو لار چې پېرزوینه دې پرې کړې ده) د پېرزوینه کړل شوو لار، دلیل یې د الله تعالی وینا ده: او څوک چې د الله او رسول پیروي کوي، همدوی هغه کسان دي چې الله پېرزوینه پرې کړې ده له نبیانو، رېښتینو، شهیدانو او نېکانو څخه او دوی څومره ښه خلک دي په ملګرتیا کې.

(غيرالمغضوب عليهم) څخه يهود مراد دي چې سره له پوهې لرلو يې عمل نه پرې کولو. له الله څخه وغواړه چې د هغوی له لارې دې و ژغوري.

(والضالين) څخه مراد نصارى دي، چې د ناپوهۍ او لار ورکۍ پر بنسټ د الله عبادت کوي، له الله څخه وغواړه چې د هغوی له لارې دې وساتي، د هغوی د لار ورکۍ دليل د الله تعالى وينا ده چې: ووايه: ايا د عملونو له پلوه ترټولو زيانمن در ونه ښايم. هغه کسان چې د دنيا په ژوند کې يې هڅه ترې ورکه ده او هغوی گومان کوي چې هغوی ښه کار کوي. او له نبي صلى الله عليه وسلم څخه حديث دی: **تاسو به هرومرو گام پر گام له تاسو د مخکېنيو پيروي کوئ، آن ترڅو که هغوی د خادمۍ سوړې ته ننوځي، تاسو به هم ننوځئ؛ هغوی وويل: اې د الله رسوله! يهود او نصارى يادوئ؟ هغه**

وفرمایل: نور نو څوک دي. بخاري او مسلم روایت کړی دی.

او دویم حدیث: **یهود په یو اویا ډلو ووېشل شول، او نصارئ په دوه اویا ډلو ووېشل شول او دغه امت به په دري اویا ډلو وېشل کیږي، له یوې پرته نورې ټولې به په اور کې وي، موږ وویل: اې د الله رسوله! هغه کومه ډله ده؟ هغه وفرمایل: څوک چې پر هغه لار وي چې زما او زما د اصحابو ده.**

او رکوع، له رکوع بېرته پورته کېدل، پر اوو غړو سجده کول، اعتدال او د دواړو سجدو ترمنځ ناسته، دلیل یې د الله تعالی وینا ده: اې هغو کسانو چې ایمان مو راوړی دی، رکوع او سجده وکړئ. او له نبي صلی الله علیه وسلم څخه حدیث دی: ماته امر شوی چې پر اوو غړو سجده وکړم. په ټولو افعالو کې اطمینان (آرامتیا)، د رکنونو ترمنځ ترتیب، دلیل یې هغه د تیز لمونځ کوونکي

له ابوهریره رضي الله عنه څخه روایت شوی حدیث دی.

یوه ځل موږ له نبي صلی الله علیه وسلم سره ناست وو، چې یو سړی را ننوت، لمونځ یې وکړ، (بیا ولاړ شو) بیا یې پر نبي صلی الله علیه وسلم سلام وکړ، هغه ورته وویل: وګرځه لمونځ وکړه، ځکه تا لمونځ ونه کړ. دا یې درې ځلې وکړل، بیا یې وویل: پر هغه ذات قسم چې ته یې په حقه نبي رالیږلی یې، تردې ښه مې نه دی زده، نو را ویې ښیه، بیا نبي صلی الله علیه وسلم وفرمایل: کله چې لمانځه ته پورته شوې، تکبیر ووایه، بیا چې له قرآن څه درته آسانه وي هغه ولوله، بیا رکوع وکړه، تردې چې په رکوع کې ښه آرامه شې، بیا سر راپورته کړه، تردې چې په ولاړې ښه په اعتدال شې(برابر شې)، بیا سجده وکړه، تردې چې د سجدې په حالت کې آرامه شې، بیا سر راپورته کړه، تردې

چې په ناسته کې ښه آرامه شي، بیا دغه په ټول لمانځه کې دې همداسې وکړه.

او وروستی تشهد یو فرض رکن دی، لکه څنګه چې د ابن مسعود رضي الله عنه په حدیث کې دي هغه وایي:

موږ به مخکې تردې چې تشهد فرض کړل شي ویل د الله له لوري سلامتیا دې د هغه پر بندګانو وي، پر جبریل، میکائیل دې سلام وي، او نبي صلی الله علیه وسلم وفرمایل: داسې مه وایاست: چې د بنده ګانو له لوري دې پر الله سلام وي، ځکه الله په خپله سلام دی، خو داسې وایاست: چې ټولې لویۍ الله لره دي، درودونه او پاکۍ دې وي پر تا اې نبي او د الله لورېینه او برکتونه دې وي، پر موږ او نېکو بندګانو دې سلام وي، شاهدي ورکوم چې له الله پرته بل معبود نشته، او شاهدي ورکوم چې محمد د الله بنده او د هغه رسول دی.

د «**التحيات**» معنا ده ټولې لويۍ او تعظيمونه يوازې الله لره دي، د ملکيت او استحقاق له پلوه، لکه سر ښکته کول، رکوع، سجده، بقاء، دوام، او ټول هغه څه چې د مخلوقاتو پالونکي تعظيم پرې کيږي، نو همغه د الله لپاره دي، چاچې له هغو يو څه بل چاته وګرځول هغه مشرک کافر دی، د «**الصلوات**» معنا ده: ټولې بلنې.

ويل کيږي پنځه لمونځونه، او پاکۍ الله لره دي: الله پاک دی، له ويناوو او کړنو يوازې پاکې قبلوي، پر تا دې سلام وي اې نبي او د الله رحمت او برکتونه دې وي دربانديې، د نبي صلى الله عليه وسلم لپاره د سلامتيا، رحمت، برکت او هغه څه دعاء غواړي چې ورته غوښتل کيږي او له الله سره نه را بلل کيږي، پر موږ او نيکو بندګانو دې سلام وي، پو ځان او هر نيک بنده چې په آسمان او ځمکه دی سلام وايې، سلام يوه دعاء ده، چې د نيکانو لپاره غوښتل کيږي او هغوی له الله سره نه رابلل کيږي، شاهدي ورکوم

چې یوازې هغه د عبادت وړ دی، هغه لره شریک نشته، د یقین د شاهدۍ په ډول شاهدي ورکوې چې په ځمکه او آسمان کې له الله پرته بل څوک په حقه نه لمانځل کیږي، او دا شاهدي ورکوې چې محمد د الله رسول دی، دا چې هغه بنده دی عبادت نه ورته کیږي، رسول دی دروغجن نه ګڼل کیږي، بلکې پیروي یې کیږي او خبر یې منل کیږي، الله د بندګۍ شرف ورکړی، دلیل یې د الله تعالی وینا ده: مبارک دی هغه ذات چې فرقان یې پر خپل بنده را نازل کړ، ترڅوهغه د ټولو مخلوقاتو لپاره ویروونکی وي. ای الله پر محمد درود ولیږه، د محمد پر آل، لکه څنګه چې دې پر ابراهیم او د ابراهیم پر آل لیږلی، پرته له شکه ته ستایل شوی او لوی یې، صلاة د الله لوري د خپل بنده په «المَلأِ الأَعْلَى» کې ستاینه وي لکه څنګه چې بخاري رحمه الله په خپل صحیح کې له ابو العالیة څخه حکایت کړی وایي: صلاة د الله له لوري

په «الْمَلَأِ الأَعْلَى» کې د خپل بنده ستاينه وي، چا ويلي: رحمت ترې مراد دی، خو سمه خبره لومړی ده، د پرېښتو له لوري استغفار وي او د انسانانو له لوري دعاء وي، او برکت واچوه، او له هغو وروسته د اقوالو او افعالو سنن دي.

او واجبات يې آته دي:

د احرام له تکبير پرته نور ټول تکبيرونه، په رکوع کې د «سُبْحَانَ رَبِيَ العَظِيمِ» ويل: د امام او منفرد لپاره «سَمِعَ الله لِمَنْ حِمدَهُ» ويل: د ټولو لپاره «رَبَنَا وَلَكَ الحَمْدُ لِلْكُلِّ» ويل: په سجده کې «سُبْحَانَ رَبِيَ الأَعْلَى» ويل: د دواړو سجدو ترمنځ «رَبِّ اغْفِرْ لِي» ويل:.

لومړی تشهد او د هغه لپاره ناسته کول دا ټول واجبات دي.

نو له ارکانو که کوم يو په هېره يا لوی لاس پاتې شي، لمونځ يې په پرېښودلو باطلېږي، له واجباتو که کوم يو په لوی لاس پاتې شي، په پرېښودلو يې لمونځ باطلېږي، خو که په هېره و، بيا يې د سهوې سجده جبيره کوي. او الله ښه پوهېږي. او زمونږ پر سردار محمد، د هغه پر آل او صحابه و دې درود وي او ډېره ډېره سلامتيا.